

Párt-ejnyebejnye Géczinek

Az első szocialista, aki politikai nyilatkozata miatt kapott pártfigyelmeztetést. (Fotó: Nagy László)

Az MSZP-nél politikai gyakorlat, hogy a pártion belüli elvbarátokat foggal-körömmel védik (lásd: Boldvai pénztárnok esete, avagy a BIT-es fiúk). Ezért is hatott meglepetésként a kiszivárgott hír, hogy Gécz József országgyűlési képviselőt az elmúlt héten pártja írásban regualázta meg, elhatárolódott tőle egy nyilatkozata miatt. A szeptedi honatyát kérdeztük a részletekről.

A szocialista párt összevonta szemöldökét és odakoppintott egyet Gécz József országgyűlési képviselő orrára.

● **Ha jól tudjuk, akkor egy rádióinterjújának „köszönheti” a pártjától kapott dádat...**
– Így igaz – válaszolta

Gécz József. – Az események novemberre nyúlnak vissza. A Vasárnapi Újság című műsorban mondtam el rosszálló véleményem arról, hogy tizenegynéhány pártvezető összeült egy vacsorára, majd elment a miniszterelnökhöz és kifejtette, kit kell leváltani és kit nem. Kiszaladt egy olyan mondat a számon, miszerint az ügyvezető alelnök túl sokat foglalkozik azzal, hogy kampányol a pártelnök ellen...

● **Végre valaki megvendi Horn Gyulát és erre kap egy figyelmet...**

– A dolog nem ilyen egyszerű – fűzte hozzá. – A jegyzőkönyvekből kiderült, hogy Kósáné sem ezt akarta, csupán azt megvizsgáltatni, miért van ennyi összevissza nyilatkozat a szocialista politikusok között. Az egyeztető bizottságunk úgy gondolta, hogy meg kell engem

ezért a mondatomért fegyelmezni. Az utolsó szó jogán kifejtettem, hogy a döntést miért tartom politikai hibának. Azt viszont változtatlanul állítom, hogy ha az energiáknak a felét, amit egyesek a fúrásokra fordítottak, azt a kormányzásba fektetik, akkor nem itt tartana az ország. Tudomásom szerint '89 óta én vagyok az első a pártban, aki politikai nyilatkozatáért fegyelmit kapott.

● **Bizonyára értékelte az egészet önmagában. Pártjának viszont – sok más mellett – azt kell mérlegelnie, hogy a kormányzás két és fél éve alatt mit ért el agrárpolitikájával, lásd: folytatódna a gazdatüntetések. Miben látja a végső megoldást?**

– Tavaly alaposan csöbe húztak bennünket bizonyos érdekcsoportok – magyaráz

ta Gécz József –, kihasználva a parlament „tocsikos”, hisztérikus állapotát „benyomtam” olyan törvényeket, amelyek a kis- és középtermeleket érintették hátrányosan. A tárgyalási helyzet mára némiképp elromlott, valamennyi szereplő elkövette az összes lehetséges hibát. Például: nem volt az szokás Magyarországon, hogy a miniszterelnök parasztküldöttséget fogadott – volna. A kiskőrösiek ostoba tanácsokra hallgatva nem mentek el. A bajból egyféleképpen jöhetünk ki: ha – részint a demonstrációktól függetlenül – a probléma egész körére kiterjesztjük a módosításokat, elsődlegesen az érintett gazdálkodók érdekeit nézzük. A korrekciók után pedig szükség van az agrárpolitika stratégiai átalakítására.

V. Fekete Sándor

A KDNP egyeztetet Gazdaköri felhívás

● **Budapest (MTI)**

A Kereszténydemokrata Néppárt Országos Elnöksége üdvözlöi a Magyar Demokrata Fórum országos gyűlésének választási szövetséggel kapcsolatos határozatát. A KDNP már megkezdte a programegyeztetést az MDF-fel, és kész a kapcsolatok szorosabbá fűzésére, illetve arra, hogy előkészítő tárgyalásokat folytasson a két pártnak az országgyűlési választások akár első, akár

második fordulójára vonatkozó megállapodásáról. Egyebek között ezt tartalmazza a kereszténydemokrata Országos Elnökségének szombaton elfogadott határozata, amelyet a testület ülésének szünetében tartott sajtótájékoztatón ismertettek az újságíróknak.

Giczy György pártelnök elmondta azt is: nem látja akadályát annak, hogy tájékoztató tárgyalásokat kezdjenek a Fidesszel.

● **Kiskunmajsa (MTI)**

Szélsőségektől mentes, fegyelmezett, az emberek biztonságára vigyázó demonstrációra szólítja fel a gazdákat a Magyarországi Gazdakörök Országos Szövetségének szombaton ki-

adott felhívása. A közlemény leszögezi: a forgalomlassító tiltakozások a kormány felelőtlen, az érindetteket meg sem kérdező, az érdekképviseletek észrevételeit semmibevevő, kirekesztő politikálása váltotta ki.

Szeged, Csongrádi sgt. 27. Tel./fax: 62/491-022
Szeged, Dorozsmai út 5. Tel./fax: 62/311-092

MODUL BAU Téglák gyári áron!

szentes-makó, jamina-wienerberger

● **Népfogyatkozás (4.)**

Támaszfalak, magyar kivitelben

született, hogy az édasanya gyermeke mellett maradhasson, s a munkából való távollétét anyagilag ne érezze meg a család. E kedvező és gyermekvállalási kedvet motiváló népessépolitikai intézkedés hatására megállt a termékenység csökkenésének folyamata. Az 1967-et követő esztendőben 5 ezer 533 gyermekkel született több, 1969-re azonban már csökkent a gyermekvállalási kedv növekedése volt. A többi között 1966-ban – a korábbiakhoz képest – jelentős családipótlék-emelésre került sor. 1967-ben pedig bevezették – a világszerte nagy elismeréssel illetett – gyermekgondozási segélyt.

● **Gyes-hatás**
A gyes annak érdekében

se – eredményének könyvelik el, hogy 1973 végétől emelkedni kezdett a születések száma, s az emelkedés 1975 nyaráig tartott.

Pótlékok

A családi pótlék emelését messze meghaladja a folyamatos és olykor drasztikus áremelkedés, ami a családokat jobban sújtja mint az egyedülállókat, vagy a gyermektelen házaspárokat.

A két évvel ezelőtti hatályba lépett – a családi pótlékról és a családok támogatásáról szóló – törvényben bevezetett jövedelemkorlát miatt főleg az egy-két gyermekes, kétkeresős családok estek ki a támogatásból. A jövedelemhatárokat nemrégiben módosították, s 1997. május elsejétől valamennyi-

vel emelték. Az egy gyermeket nevelő család – ahol az egy főre jutó havi nettó jövedelem nem éri el a 21 ezer 200 forintot – havi 3 ezer 400 forintot kap, kb. egy pár gyerekcipő árának megfelelő összeget. Az az egy gyermekes család, ahol az egy főre jutó havi nettó jövedelem 21 ezer 201 forint és 23 ezer között van, 1 ezer 700 forintos havi családi pótlékban részesül. A három és többgyermekes családok akkor kapnak családi pótléket, ha az egy főre jutó jövedelem a családban nem haladja meg a 23 ezer forintot.

Nyugat-Európa országaiiban az egyedülálló szülőnek lényegesen több kedvezményt nyújtanak, mint a házasokban élőknél. Van, ahol az egyedülálló anyát külön támogatásban részesít-

tik, például lakbérét az állam fizeti.

Falak

Ha a szülők nem módosítják, s nem vásárolnak csemeterjűknek otthont, akkor az életbe éppen kilépett ifjak semmilyen hathatós anyagi támogatásra nem számíthatnak. Az első lakást szerző fiatal házaspárok – például itt, Szegeden – 150 ezer forintot, vissza nem térítendő önkormányzati támogatást kaphatnak. Ehhez az összeghez – a mai lakások ismeretében – nem kell kommentárt fűzni. Kaphat még az ifjú házaspár 400 ezer forintig kamatmentes kölcsönt, meglevő gyermekenként 50 ezer forint vissza nem térítendő támogatást. A fiatalok többségének lakáshoz jutása reménytelen, ez is a házasságkötések ellenében hat, ami viszont a gyermekvállalási kedvet még jobban elveszi.

Kalocsai Katalin

múlt időben

A remény

Átverték bennünket! Ezt legutóbb Pongrácz Csaba mondta. Ő a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezetének a vezetője a legnagyobb hazai tudományegyetemen. Érdekes lenne egy felmérés arról, hogy van-e olyan magyar állampolgár, aki – bármikor kérdezik – nem ezt válaszolná: igen, át vagyok verve... Nézzük ezt a felsőiskola-dolgot! Ez úgy ment, hogy a bevett szabályok szerint megegyeztek a felek. Legalábbis azt hitték. Az egyik fél bizott benne, hogy a másik is magyarul beszél, vele azonos nyelven, tehát mindketten úgy tudják, hogy a krumpliceves az krumpliceves – hogy klasszikust idézzünk. Utóbb kiderült, hogy mégsem. A megegyezés szerinti béremelésre megvan a fedezet az egyetemeken – mondja a kincstár-képviselő. Van több pénz, ismeri el az egyetem-képviselő, de nem béremelésre! Ha már a megegyezéskor tudtátok, hogy – teszem – a tandíjakból kell fedeznünk a megemelt bért, akkor miért nem erről beszéltek? Mert akkor nem lett volna megegyezés? Micsoda disznóság a jóhiszeműséget és a bizalmat kijátszani? – ágálnak a felsőiskolaik. Ne moralizáljatok, hanem gazdálkodjatok! Annyiból, amennyi van – veszi praktikusra a végrehajtó hatalom és igyekszik a bevált taktikákat bevetve megosztani-meggyengíteni-kifárasztani az érdekvédők táborát. Az egyetemek többségében sztrájkkészültség van. Am egyáltalán nem nehéz elképzelni, hogy a vége az lesz: a felsőoktatás elemi érdekeinek megfelelően fejlesztésekre szánt tandíjak jó része beolvad a bérekbe. Mivel infláció van, a béreket majd emelni kell, következésképpen a tandíjakat is. Idővel már nem az lesz a helyzet, mint most, hogy fél-évente félmillióért akár orvosi diplomát szerezhet akárki, akinek van erre fél-évente félmilliója. Idővel az lesz a helyzet, hogy csakis azok szerezhetnek orvosi diplomát, akiknek erre sok pénzük lesz.

Az egyetemi oktatók és a diákok élesen és világosan rámutatnak majd a disznóságokra, mert tudnak élesen és világosan látni és beszélni. Aztán csend lesz egy időre, a megosztottság és megszmortottság és megnyomorítotttság csendje. A bizalomvesztettek együttes cselekvésképtelensége. Mint mindennek, a bizalomvesztésnek is vannak fokozatai. Akik ma is az utcán vannak, vagy oda készülnek, azok igenis bíznak. Abban, hogy sikerül nekik érvényesíteni az érdekeiket. Abban, hogy figyelni fognak rájuk, tárgyalgatnak velük, megosztják, leszerelik, legyengítik őket. Engedményekkel kielégítik, mint az úgynevezett östermeleket. Az érdekérvényesítő akciókban egymás ellen feszülő felek – nem végtelenen idegenek egymásnak. Bizonyos játékszabályokhoz igazodnak, egymás játékszabályai nem maradnak ismeretlenek előttük; hagyományos és új ötleteket vetnek be egymás kijátszására; a meccseknek van elejük, közepük, végük. A társadalmi csoportok érdekérvényesítéseinak története van, megismerhető. Nincs ezekben semmi félelmetes.

Ha én politikus lennék és kellően tudatos, sokkal inkább odafigyelnék a Postabank-hisztóriára, mint bármely demonstráló csoportra. Méghozzá nem azokra, akik napokig képesek voltak várakozni azért, hogy ki vegyék a pénzüket és átvegyék a szalmazsákba, vagy egy másik bankba. Akik ezt tették, azok még igenis bíznak. Abban, hogy a szalmazsák biztonságos. Hogy a másik bank biztonságos. Hogy a megtakarításuk még ér valamit. Hogy megtakarítani értelmes.

De mi van azokkal, akik nem tetek semmit? Nem szaporították a sort a bank előtt? És demonstrálni sem mennek az utcára? Közülük vegyünk ki most a csoportot, akiknek már nincs se bankbetétjük, se házuk az 50-es út mellett, megvéendő „környezetük” sincs, se munkahelyük, se bérük, amelynél többet követelhetnének. A végképp lecsúszottak képtelenek résztvenni a társadalmi játékokban. De mi van azokkal, akiknek lenne még terük, mégsem használják? Mit gondolnak? Hányan vannak? Reagálni fognak-e valamire és mikor és hogyan? Nem jogos-e feltenni, hogy ők érzik magukat végképp és visszavonhatatlanul átverve? És nem bíznak immár senkiben és semmiben?

A legfélelmetesebb dolog a társadalmi kiszámíthatatlanság. Ha egyre többen vannak, akik csakis saját magukban bíznak, akkor minden megtörténhet. Az ember megéhezik, elindul az erdőbe és elejti magának az első elevent, ami a szeme elé kerül. Mondjuk kitaróan várakozik egy újszegedi ház előtt, kezében a fegyver. Amint észreveszi a mozgót, célba veszi és tüzel. Talál. Minden lövése találat. Az előbb még mozgó célpont örök mozdulatlanságba merevedik.

Valaki érvényesítette az érdekét. A dolgot közhírré teszik a társadalom erre hivatott egyedei és intézményei. A többiek félelmükben újabb vasrácsokat és biztonsági zárat és biztonsági öröket rendelnek meg a társadalom erre hivatott egyedeitől és intézményeitől. Mások azonban már lakásbiztosítást sem kötnek és épp csak kilincse csukják az ajtajukat. Azt tartják, aki akar, úgyis betör, kirabol, megöl. Amikor aztán a mégis megmaradtak egyszer azt mondják majd, hogy elég volt, akkor nyilván új társadalmi szerződést kell kötni. Az egyik fél megint át lesz verve és kezdődik minden előlről, de lesznek fokozatok...

Ez a remény!?

Szabó ELI